Zondag 1 november 2026: Allerheiligen
Openbaring 7,2-4.9-14 en Matheus 5, 1-12a

VERKONDIGING
Allerheiligen, een dag om al die mensen te gedenken die ons voorbeeldig zijn voorgegaan: heel die trektocht van bijzondere mensen door de tijden heen. We vieren deze dag om ons ervan bewust te maken, dat ook wij hier op aarde op weg zijn; om ons er aan te herinneren dat deze aarde niet onze blijvende woonplaats is. Tijdens het pontificaat van Paus Johannes Paulus II -en ook in de enigszins in de jaren daarna – zijn er meer mensen zalig en heilig verklaard dan in de 400 jaar daarvoor. En er was duidelijk sprake van een zekere verbreding. Niet langer bleek de hemel vol te zitten met priesters en zusters en vooral veel Italianen. Nee, vaders en moeders, jongens en meisjes, Aziatische vrouwen, Amerikaanse Indianen, Afrikaanse martelaren en ga zo maar door. Vaak zijn het ook en vooral mensen met een vooral plaatselijke betekenis zoals Titus Brandsma die in Dachau werd omgebracht, of onze eigen zalige Petrus Donders, die apostel werd van Suriname. Zij werden zalig of heilig verklaard, niet om het zicht op Christus te versluieren, maar juist om door hun voorbeeldig en evangelisch leven de weg naar Christus scherper te kunnen zien. Het is goed dat wij ook in onze moderne tijd de namen weten te noemen van mensen die wij kunnen navolgen op onze eigen trektocht door het leven: mensen uit vroegere eeuwen, wier voorbeeldige echo eigenlijk nooit is verstomd of mensen juist uit onze eigen tijd, aan wie wij ons kunnen optrekken. En daarbij zijn zeker ook mensen voor wie de titel van zalig of heilig niet gekocht of verleend is, maar die wel een meer dan gewone voorbeeld functie hebben gehad en nog steeds van betekenis zijn.
Het boek van de openbaring vertelt ons vandaag over de 144.000 mensen in witte gewaden. Er wordt verteld dat zij komen uit de grote verdrukking, want zij hebben geleden door hun opkomen voor het doen van het verhaal van God met de mensen. Dat is hen niet in de koude klaren gaan zitten. Zij worden heilig genoemd, omdat zij Jezus van Nazareth achterna zijn gegaan. En dat is weer sneller gezegd dan gedaan .
En dan kwam Mattheus vandaag ook nog aan het woord. Vanaf de berg zegt Jezus in veel toonaarden zalig zul je zijn….zalig zul je zijn als je de Geest van God in je toelaat, de Geest van God in je laat werken. Wie de zaligsprekingen tot zich laat doordringen ontdekt dat wie dit alles in zijn vaak doodgewone leven met vallen en opstaan heen bescheiden probeert waar te maken ‘heilig en zalig ‘ genoemd mag worden. Zou het evangelie ons vandaag in deze zin niet een spiegel voorhouden:

*Van die dierbaren: zalig van Geest waren ze: niet te eigen bate leven, geen baas spelen over anderen, vrij voor dierbare medemensen, open voor wat de naasten te bieden hadden en dankbaar voor aan hen bewezen diensten.

*Van die dierbaren: zalig omwille van verdriet, hoe raar dat misschien ook mag klinken. Van die mensen die zich niet opsluiten in hun droefheid, hun droefheid niet koesteren. Van die mensen die bij droefheid naast de ander gaan staan en zo die ander ter harte namen.

*Van die dierbaren: zalig in zachtmoedigheid. Ja, geweldloos durfden ze op te treden zonder met zich te laten sollen. Menigmaal wisten ze zo die haast onbreekbaar lijkende cirkel van geweld en wraak te doorbreken.

*Van die dierbaren: zalig in het recht doen, welzijn en levensvervulling van anderen voor ogen hebben, niet om er zelf aan te verdienen. Ja, hoe vaak was de wet wel de richtsnoer maar bleek de geest toch het sterkste.

*Van die dierbaren: zalig in barmhartigheid: gewoon de handen uit de mouwen gestoken en mensen in nood terzijde gestaan. Een teken bij uitstek van wederzijdse betrokkenheid.

*Van die dierbaren: zalig van hart: zonder bijbedoelingen omgaan met velen, dierbaren dichterbij en veraf. Met geen verborgen agenda, geen geldingsdrang en geen hebzucht.

*Van die dierbaren: zalig in het brengen van vrede: en wat hebben ze veel muren geslecht, van die scheidsmuren in de huiselijke kring maar ook daarbuiten: in straten en buurten, tussen culturen en godsdiensten, tussen geboren landgenoten en van over de lnadsgrenzen gekomenen. Er is heel wat vrede gesticht als reactie op roddel en ruziestokerij.

Het aantal zaligen en heiligen in de afgelopen 50 jaar fors gestegen. Het getal van 144.000 hebben we echter nog niet bereikt. Er is dus nog steeds een grote behoefte aan zalige en heilige mensen. Zullen we proberen het toch maar te worden ? Niet om na onze dood vereerd te worden, maar omdat de wereld schreeuwt om zaligen en heiligen, mensen die God doen. Want stel je toch eens voor: een wereld waar het goed is om in vrede te leven. Waar alle rechtelozen tot hun recht komen. Zou dat niet zalig zijn. Amen.

Pastor Denis Hendrickx o.praem.